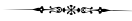

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រ
ស្តីពី
ការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ
២០១៥ - ២០១៨

រៀបចំដោយ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

លេខកថា

រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័តឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១១-២០១៨ ដែលជាយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈលើកទី១ របស់កម្ពុជា កាលពីថ្ងៃទី០៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២ និងបានប្រកាសដាក់ឱ្យអនុវត្តនៅក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គគណៈរដ្ឋមន្ត្រី នាថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២។

តាមរយៈយុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេល ០៨ ឆ្នាំនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់ទំហំនៃការខ្ចីប្តីបន្ថែមសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១១-២០១៨ ក្នុងរង្វង់ពី ៤០០ លាន ទៅ ៧០០ លានអេសដេអ៊ែរ ក្នុងមួយឆ្នាំ និងបានដាក់ចេញនូវ វិធានការគោលនយោបាយចំនួន ០៨ ចំណុច ដើម្បីធានាបាននូវប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធភាព, តម្លាភាព, គណនេយ្យភាព, និងចីរភាពនៃការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ដែលជាផ្នែកមួយយ៉ាងសំខាន់ក្នុងកម្មវិធី កែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ។

រាជរដ្ឋាភិបាលបានកត់សម្គាល់ឃើញថា លើមូលដ្ឋាននៃយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១១-២០១៨ ការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈនៅកម្ពុជាសម្រេចបាននូវសមិទ្ធផលគួរជាទីមោទនៈ។ ផ្អែកតាមលទ្ធផលនៃការវិភាគចីរភាពបំណុល ស្ថានភាពបំណុលសាធារណៈកម្ពុជាបច្ចុប្បន្នមាន **“ចីរភាព”** និង **“ហានិភ័យកម្រិតទាប”**។ លទ្ធផលនេះ ក៏ត្រូវបានវាយតម្លៃ និងទទួលស្គាល់ ដោយស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិធំៗ ដូចជា៖ មូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ, ធនាគារពិភពលោក, និងធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ផងដែរ។ ជាក់ស្តែង ពិន្ទុ នៃការវាយតម្លៃស្ថេរភាពគោលនយោបាយបំណុលរបស់កម្ពុជា រៀបចំដោយធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី បានកើនពី ៤,០ ពិន្ទុ នៅឆ្នាំ២០១០ ទៅ ៤,៥ ពិន្ទុ នៅឆ្នាំ២០១១ និង ៥,០ ពិន្ទុ ចាប់ពីឆ្នាំ២០១២ ដល់ឆ្នាំ២០១៤ ធៀបនឹងពិន្ទុអតិបរិមា ៦,០។

រាជរដ្ឋាភិបាលសូមធ្វើការវាយតម្លៃខ្ពស់ចំពោះក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដែលបានសកម្មចូលរួមអនុវត្ត យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ នូវវិធានការគោលនយោបាយដែលបានដាក់ចេញក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុល សាធារណៈ២០១១-២០១៨ និងសូមកោតសរសើរចំពោះកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលបានបំពេញភារកិច្ចយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន ក្នុងឋានៈជាសេនាធិការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលលើកិច្ចការគ្រប់គ្រងបំណុល សាធារណៈ ក្នុងការដឹកនាំអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

ទន្ទឹមនឹងសមិទ្ធផលដែលសម្រេចបានទាំងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនៅតែពិនិត្យឃើញមានបញ្ហាប្រឈម ធំៗមួយចំនួន ដែលកំពុងបន្តជះឥទ្ធិពលលើការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ទាំងក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន និងទាំង ក្នុងពេលអនាគត រួមមាន៖ (១) ភាពរឹងស្លុតនៃហិរញ្ញប្បទានឥតសំណង និងឥណទានដែលមានកម្រិត សម្បទានខ្ពស់ នៅពេលដែលសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាកំពុងតែអភិវឌ្ឍន៍រីកចម្រើនធំធេង ក្នុងដំណើរចោទបំណានយ៉ាង ស្នាហាប់ ចាកចេញពីឋានៈប្រទេសមានចំណូលទាប ទៅឋានៈប្រទេសមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាប; (២) លទ្ធភាពនៃការធ្លាក់ចុះអតិរេកចរន្តសម្រាប់ចំណាយគម្រោងវិនិយោគផ្ទាល់ ក្នុងបរិការណ៍ដែលរាជរដ្ឋាភិបាល បន្តអនុវត្តគោលនយោបាយដំឡើងប្រាក់បៀវត្សរ៍ជូនមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល និងកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ ដើម្បីឈាន ទៅសម្រេចគោលដៅឱ្យបានជាង ១លានរៀល ក្នុងមួយខែ នៅឆ្នាំ២០១៨; (៣) ហានិភ័យនៃកាតព្វកិច្ច បំណុលជាយថាហេតុដែលអាចកើតចេញ ពីការធានារបស់រដ្ឋលើគម្រោងវិនិយោគតាមយន្តការភាពជាដៃគូ

រវាងរដ្ឋនិងឯកជន (PPP) និង ពីវិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ; និង (៤) ប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងគម្រោង វិនិយោគសាធារណៈ។ល។

ចំពោះមុខបញ្ហាប្រឈមខាងលើ និងដោយពិនិត្យឃើញសភាពការណ៍វិវឌ្ឍថ្មីៗក្នុងវិស័យគ្រប់គ្រង បំណុលសាធារណៈ ទាំងក្នុងកម្រិតតំបន់ និងទាំងក្នុងកម្រិតសកលលោក ព្រមទាំងអនុលោមតាមមាត្រា៦៧ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ និងមាត្រា២៧ នៃអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ រាជរដ្ឋាភិបាលបានធ្វើការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ លើការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១១-២០១៨ និងបានធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មក្នុងគោលបំណងបន្តធានាសង្គតិភាព និងភាពប្រទាក់ក្រឡាជាមួយ គោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធ។

ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចដាក់ចេញនូវយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១៥-២០១៨ ដោយកំណត់ទំហំនៃការខ្ចីថ្មីបន្ថែមក្នុងរង្វង់ ៦០០ លានអេសដេអ៊ែរ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៥ និង ក្នុងរង្វង់ពី ៧០០ លាន ទៅ ៨០០ លានអេសដេអ៊ែរ ក្នុងមួយឆ្នាំ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៦-២០១៨ ព្រមទាំងបាន ដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយចំនួន ០៨ ចំណុចផ្សេងទៀត ដោយរួមមានទាំងគោលនយោបាយស្តីពី ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យបំណុលសាធារណៈ ដើម្បីបន្តរក្សាចីរភាពបំណុលសាធារណៈរយៈពេលវែង និងកម្រិត ហានិភ័យបំណុលឱ្យនៅទាប សំដៅរួមចំណែកជំរុញចីរភាពកំណើនសេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលវែង និងលើកស្ទួយ កម្រិតជីវភាពប្រជាជន។

ក្នុងបណ្តាវិធានការគោលនយោបាយទាំងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលយល់ឃើញថា កិច្ចការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាព ចំណាយវិនិយោគសាធារណៈ គឺជាវិធានការគោលនយោបាយអាទិភាពមួយដែលទាមទារឱ្យមានការយកចិត្ត ទុកដាក់ខ្ពស់ពីសំណាក់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីបន្តជំរុញល្បឿននៃការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ សាធារណៈ ក្នុងបរិការណ៍ដែលបញ្ហាប្រឈមកំពុងមានឥទ្ធិពលលើការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈកម្ពុជា។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចដាក់ចេញនូវវិធានការមុតស្រូបបន្ថែមមួយចំនួន រួមមាន៖ (១) ការរៀបចំ ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយរួមសម្រាប់គ្រប់គ្រងចំណាយវិនិយោគសាធារណៈ ប្រកបដោយភាពគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងប្រទាក់ក្រឡា ដោយត្រូវគ្របដណ្តប់ទាំងគម្រោងវិនិយោគផ្ទាល់ដោយថវិកាជាតិ, គម្រោងវិនិយោគ ហិរញ្ញប្បទានដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍, និងទាំងគម្រោងវិនិយោគតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន; និង (២) ការបន្តពង្រឹងនីតិវិធីប្រតិបត្តិការ និងគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់គ្រប់គ្រងនិងអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគ សាធារណៈ សំដៅធានាបង្កើនប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធិភាព, តម្លាភាព, និងគណនេយ្យភាពនៃចំណាយវិនិយោគ សាធារណៈ។

ទន្ទឹមនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលមើលឃើញថា សេដ្ឋកិច្ចសកលលោក, សេដ្ឋកិច្ចតំបន់, និងសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា បាននិងកំពុងវិវឌ្ឍក្នុងចលនការរស់រវើក ចារឹកដោយ ភាពប្រទាក់ក្រឡា និងភាពមានឥទ្ធិពលចំពោះគ្នាទៅវិញ ទៅមក រវាងវិស័យឯកជន និងវិស័យសាធារណៈ។ ក្នុងន័យនេះ ជាចក្ខុវិស័យសម្រាប់រយៈពេលមធ្យម និងវែង រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងពង្រីកវិសាលភាពនៃការគ្រប់គ្រងបំណុល ឱ្យគ្របដណ្តប់លើបំណុលរួមរបស់ជាតិទាំងមូល ដោយត្រូវបញ្ចូលទាំងបំណុលរបស់វិស័យឯកជន ជាពិសេស បំណុលក្នុងវិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីរួម ចំណែកក្នុងការរក្សាស្ថិរភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចក្នុងរយៈពេលវែង។

រាជរដ្ឋាភិបាលសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ នឹងបន្តចូលរួមសហការពេញលេញជាមួយ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងការអនុវត្តរាល់វិធានការគោលនយោបាយដែលបានដាក់ចេញក្នុងឯកសារ យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១៥-២០១៨ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ សំដៅបន្ត ចូលរួមលើកស្ទួយចីរភាពកំណើនសេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលវែង និងការទ្រទ្រង់វិស័យសង្គមកិច្ច ដើម្បីសមធម៌ និង យុត្តិធម៌សង្គម។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ ៧ ឆ្នាំ ២០១៥

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បុព្វកថា

បញ្ជាក់ថា

ដោយទទួលបានការកិច្ចដ៏ឧត្តមពីរាជរដ្ឋាភិបាល ក្រោមការដឹកនាំប្រកបដោយចក្ខុវិស័យវែងឆ្ងាយរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ បានរៀបចំឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១១-២០១៨ ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន និងគោលការណ៍គន្លឹះទាំង ០៤ របស់សម្តេចតេជោ ដែលរួមមាន៖

- ១) ត្រូវខ្ចីឥណទានក្នុងទំហំសមស្របដែលស្ថានភាពថវិកា និងសេដ្ឋកិច្ចអាចទ្រាំទ្របាន
- ២) ត្រូវខ្ចីឥណទានដែលមានកម្រិតសម្បទាន ឬលក្ខខណ្ឌអនុគ្រោះខ្ពស់
- ៣) ត្រូវខ្ចីសម្រាប់តែវិស័យអាទិភាពទ្រទ្រង់ចីរភាពកំណើន និងវិស័យបង្កើនផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ច
- ៤) ត្រូវប្រើប្រាស់ឥណទានទាំងនោះ ប្រកបដោយតម្លាភាព, គណនេយ្យភាព, ប្រសិទ្ធភាព, និងស័ក្តិសិទ្ធិភាពខ្ពស់បំផុត។

យុទ្ធសាស្ត្រនេះ ត្រូវបានអនុម័តដោយសម្តេចតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី កាលពីថ្ងៃទី០៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២ និងត្រូវបានប្រកាសដាក់ឱ្យអនុវត្តនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពេញអង្គគណៈរដ្ឋមន្ត្រី នាថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះ បានកំណត់ទំហំនៃការខ្ចីប្តីបន្ថែមសម្រាប់ឆ្នាំ២០១១-២០១៨ ក្នុងរង្វង់ពី ៤០០ លាន ទៅ ៧០០ លានអេសដេអ៊ែរ ក្នុងមួយឆ្នាំ និងបានដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយចំនួន ០៨ ចំណុចផ្សេងទៀត សំដៅធានាបាននូវប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធិភាព, តម្លាភាព, គណនេយ្យភាព, និងចីរភាពនៃការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ដែលជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់ក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ។

ក្នុងរយៈពេលកន្លងទៅ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងឋានៈជាសេនាធិការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល លើកិច្ចការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ បានតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យដោយយកចិត្តទុកដាក់លើការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនេះ រហូតឈានទៅសម្រេចបាននូវសមិទ្ធផលធំៗ រួមមាន៖ (១) ការគ្រប់គ្រងបាននូវទំហំនៃការខ្ចីមិនឱ្យលើសពីពីរដានកំណត់ដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំ; (២) ការសម្រិតសម្រាំងយកតែឥណទានដែលមានកម្រិតសម្បទាន ឬលក្ខខណ្ឌអនុគ្រោះខ្ពស់; (៣) ការប្រើប្រាស់ឥណទានសម្បទានចំគោលដៅអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដោយក្នុងនោះ ប្រមាណ ៨០% សម្រាប់ការវិនិយោគលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត និងប្រមាណ ២០% សម្រាប់ការវិនិយោគលើវិស័យអាទិភាពផ្សេងទៀត; និង (៤) ការរក្សាបាននូវចីរភាពបំណុលសាធារណៈ និងការកម្រិតហានិភ័យបំណុលឱ្យនៅទាប។

បើទោះបីជាសម្រេចបាននូវសមិទ្ធផលដ៏ធំធេងយ៉ាងនេះក្តី កិច្ចការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈរបស់កម្ពុជា នៅតែជួបនូវបញ្ហាប្រឈមដែលចាំបាច់ត្រូវបន្តខិតខំដោះស្រាយ។ ទន្ទឹមនេះ តាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវភាគច្រើននៃប្រទេសដែលបរាជ័យក្នុងកិច្ចការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ គឺបណ្តាលមកពី៖ (១) កង្វះខាតនៃក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត និងគោលនយោបាយ និង (២) ភាពទន់ខ្សោយនៃយន្តការនិងសមត្ថភាពស្ថាប័ន ក្នុងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យបំណុលសាធារណៈ ដែលបង្កឡើងដោយព្រឹត្តិហេតុផ្ទៃក្នុង និង/ឬ ផ្ទៃក្រៅ។

ក្នុងន័យនេះ ការត្រួតពិនិត្យមើលឡើងវិញលើការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ

២០១១-២០១៨ និងការធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មឱ្យទៅជាយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១៥-២០១៨ ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយប្រយ័ត្នប្រយែង និងយកចិត្តទុកដាក់លើបញ្ហាប្រឈម, បទពិសោធន៍នៃបណ្តាប្រទេសនានាលើសកលលោក, និងបរិការណ៍វិវឌ្ឍនៃសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកម្ពុជា ព្រមទាំងបានដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយចំនួន ០៩ ចំណុច ដូចខាងក្រោម៖

១- កំណត់ទំហំនៃការខ្ចីថ្មីបន្ថែមក្នុងរង្វង់ ៦០០ លានអេសដេអ៊ែរ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៥ និងក្នុងរង្វង់ពី ៧០០ លាន ទៅ ៨០០ លានអេសដេអ៊ែរ ក្នុងមួយឆ្នាំ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៦-២០១៨ ទៅតាមបរិការណ៍នៃគោលនយោបាយថវិកា និងវិវឌ្ឍនាការម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចជាក់ស្តែងរបស់កម្ពុជា។ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៥-២០១៨ ជារួម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងមិនបោះផ្សាយមូលបត្ររដ្ឋ ឬសញ្ញាប័ណ្ណរដ្ឋអធិបតេយ្យដែលជាឧបករណ៍បំណុលថ្មីទេ តែក៏អាចធ្វើការសាកល្បងប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ថ្មីនេះនៅពេលណាមួយ សម្រាប់ជាការចាប់ផ្តើមនៃទីផ្សារបំណុល (មូលបត្ររដ្ឋ) និងអាចជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ឱ្យមានការបោះផ្សាយមូលបត្រឯកជន។

២- បន្តប្រើប្រាស់ឥណទានសម្បទានសម្រាប់ហិរញ្ញប្បទានលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត ដែលមានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ និងវិស័យបង្កើនផលិតភាពផលិតកម្ម សំដៅទ្រទ្រង់ចីរភាពកំណើនរយៈពេលវែង។

៣- បន្តពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពចំណាយវិនិយោគសាធារណៈ ទាំងក្នុងក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទានដោយថវិកាជាតិ, ក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទានដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍, និងទាំងក្នុងក្របខ័ណ្ឌវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន (PPP)។

៤- បន្តទទួលយកឥណទានដែលមានកម្រិតសម្បទាន ឬលក្ខខណ្ឌអនុគ្រោះខ្ពស់។

៥- បន្តអនុវត្តគោលនយោបាយ និងកម្មវិធីកែទម្រង់ក្នុងវិស័យសំខាន់ៗ សំដៅសម្រេចបាននូវចីរភាពកំណើនសេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលមធ្យម ក្នុងរង្វង់ ៧ ភាគរយ និងកំណើនចំណូលថវិកាជាតិក្នុងរង្វង់ជាមធ្យម ០,៥ ពិន្ទុភាគរយ នៃ ផសស ក្នុងមួយឆ្នាំ។

៦- បន្តអនុវត្តគោលការណ៍មជ្ឈការក្នុងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ។

៧- បន្តពង្រឹងការកៀរគរហិរញ្ញប្បទានឥតសំណង និងហិរញ្ញប្បទានពីប្រភពផ្សេងទៀត សម្រាប់បំពេញតម្រូវការវិនិយោគសាធារណៈសរុប។

៨- បន្តពង្រឹងការតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យលើហានិភ័យបំណុលពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេស ហានិភ័យនៃកាតព្វកិច្ចបំណុលជាហេតុដែលអាចកើតចេញ ពីការធានារបស់រដ្ឋលើគម្រោងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន (PPP) និង ពីវិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

៩- បន្តពង្រឹងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស និងសមត្ថភាពស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

ទន្ទឹមនេះ ក្រោមការចង្អុលបង្ហាញដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់សម្តេចតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ នឹងសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការ៖ (១) បន្តពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពចំណាយវិនិយោគសាធារណៈ តាមរយៈការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយរួម, នីតិវិធីប្រតិបត្តិការ, និងគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ និង (២) រៀបចំក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយសម្រាប់ការ

គ្រប់គ្រងបំណុលរួមរបស់ជាតិទាំងមូល ឱ្យគ្របដណ្តប់ទាំងបំណុលរបស់វិស័យឯកជន ជាពិសេស បំណុលក្នុង វិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយមានកិច្ចសហការពេញលេញពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ នឹងបន្ត ប្រកាន់ខ្ជាប់នូវវិន័យម៉ត់ក្នុងការអនុវត្តវិធានការគោលនយោបាយដែលបានដាក់ចេញក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការ គ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១៥-២០១៨ សំដៅធានាចីរភាពបំណុលសាធារណៈ, ស្ថិរភាពហិរញ្ញវត្ថុ និង ម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច, ព្រមទាំងរួមចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាជនឱ្យបានយ៉ាងតិចជាង ១ ភាគរយ ក្នុងមួយឆ្នាំ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៥

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
ប្រធានគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ

ហង្ស អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន

ឡឹមសារសង្ខេប

នៃ

ឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ

២០១៥-២០១៨

ខ្លឹមសារសង្ខេបនៃ

ឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១៥-២០១៨

រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័តឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១១-២០១៨ ដែលជាយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈលើកទី១ របស់កម្ពុជា កាលពីថ្ងៃទី០៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២ និងបានប្រកាសដាក់ឱ្យអនុវត្តនៅក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គគណៈរដ្ឋមន្ត្រី នាថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២។

យុទ្ធសាស្ត្រនេះ ត្រូវបានរៀបចំដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន និងគោលការណ៍គន្លឹះទាំង ០៤ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលរួមមាន៖

- ១) ត្រូវខ្ចីឥណទានក្នុងទំហំសមស្របដែលស្ថានភាពថវិកា និងសេដ្ឋកិច្ចអាចទ្រាំទ្របាន
- ២) ត្រូវខ្ចីតែឥណទានដែលមានកម្រិតសម្បទាន ឬលក្ខខណ្ឌអនុគ្រោះខ្ពស់
- ៣) ត្រូវខ្ចីសម្រាប់តែវិស័យអាទិភាពទ្រទ្រង់ចីរភាពកំណើន និងវិស័យបង្កើនផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ច និង
- ៤) ត្រូវប្រើប្រាស់ឥណទានទាំងនោះ ប្រកបដោយតម្លាភាព, គណនេយ្យភាព, ប្រសិទ្ធភាព, និងស័ក្តិសិទ្ធិភាពខ្ពស់បំផុត។

តាមរយៈយុទ្ធសាស្ត្រនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់ទំហំនៃការខ្ចីថ្មីបន្ថែមសម្រាប់ឆ្នាំ២០១១-២០១៨ ក្នុងរង្វង់ពី ៤០០ លាន ទៅ ៧០០ លានអេសដេអ៊ែរ ក្នុងមួយឆ្នាំ និងបានដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយចំនួន ០៨ ចំណុចផ្សេងទៀត សំដៅធានាបាននូវប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធិភាព, តម្លាភាព, គណនេយ្យភាព, និងចីរភាពនៃការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ។

ដោយពិនិត្យឃើញសភាពការណ៍វិវឌ្ឍថ្មីៗក្នុងវិស័យគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ទាំងក្នុងកម្រិតតំបន់ និងទាំងក្នុងកម្រិតសកលលោក ព្រមទាំងអនុលោមតាមមាត្រា៦៧ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ និងមាត្រា២៧ នៃអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ រាជរដ្ឋាភិបាលបានត្រួតពិនិត្យឡើងវិញលើការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១១-២០១៨ និងបានធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មឱ្យទៅជាយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១៥-២០១៨ ដើម្បីធានាឱ្យមានសង្គតិភាព និងភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នាជាមួយគោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធ ដែលកិច្ចការទាំងនេះ ជាសកម្មភាពត្រូវសម្រេចឱ្យបានក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីកែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ - ដំណាក់កាលទី២។

យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១៥-២០១៨ មានគោលបំណងធានានូវប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធិភាព, តម្លាភាព, និងគណនេយ្យភាព ក្នុងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ សំដៅបន្តរក្សាចីរភាពបំណុលសាធារណៈរយៈពេលវែង និងកម្រិតហានិភ័យបំណុលឱ្យនៅទាប ដោយធានាបាននូវសង្គតិភាព និងភាពប្រទាក់ក្រឡាគ្នាជាមួយឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រ និងគោលនយោបាយពាក់ព័ន្ធនានា រួមមាន៖

- ១) យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ - ដំណាក់កាលទី៣, ២) ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០១៤-២០១៨, ៣) គោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច, ៤) គោលនយោបាយថវិកា, ៥) គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ, ៦) យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍វិស័យហិរញ្ញវត្ថុឆ្នាំ ២០១១-២០២០, ៧) គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឧស្សាហកម្មកម្ពុជាឆ្នាំ ២០១៥-២០២៥, និង ៨) យុទ្ធសាស្ត្រកៀរគរចំណូលរយៈពេលមធ្យម ២០១៤-២០១៨។ល។

យុទ្ធសាស្ត្រនេះ មានគោលដៅកំណត់នូវ វិធានការគោលនយោបាយ សំដៅពង្រឹងការគ្រប់គ្រង បំណុលសាធារណៈ ដើម្បីរួមចំណែកជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ប្រកបដោយចីរភាពក្នុងរយៈពេលវែង។

យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១៥-២០១៨ នេះ មានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់ លើរាល់ប្រតិបត្តិការពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈរបស់រដ្ឋ និងមិនគ្របដណ្តប់លើបំណុលរបស់ វិស័យឯកជនទេ។ ទន្ទឹមនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលមើលឃើញថា សេដ្ឋកិច្ចសកលលោក, សេដ្ឋកិច្ចតំបន់, និងសេដ្ឋកិច្ច កម្ពុជា បាននិងកំពុងវិវឌ្ឍក្នុងចលនការរស់រវើក ចារឹកដោយ ភាពប្រទាក់ក្រឡា និងភាពមានឥទ្ធិពលចំពោះគ្នា ទៅវិញទៅមក រវាងវិស័យឯកជន និងវិស័យសាធារណៈ។ ក្នុងន័យនេះ ជាចក្ខុវិស័យសម្រាប់រយៈពេលមធ្យម និងវែង រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងពង្រីកវិសាលភាពនៃការគ្រប់គ្រងបំណុល ឱ្យគ្របដណ្តប់លើបំណុលរួមរបស់ជាតិ ទាំងមូល ដោយត្រូវបញ្ចូលទាំងបំណុលរបស់វិស័យឯកជន ជាពិសេស បំណុលក្នុងវិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីរួមចំណែកក្នុងការរក្សាស្ថិរភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចក្នុងរយៈពេលវែង។

តាមរយៈការអនុវត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់តាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេសអន្តរជាតិ ព្រមទាំងគោលការណ៍ និងវិន័យ នៃការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ បានធ្វើឱ្យស្ថានភាពនៃការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈរបស់កម្ពុជាកាន់តែ វិវឌ្ឍទៅរកភាពរីកចម្រើនជាបន្តបន្ទាប់។ ផ្អែកតាមលទ្ធផលនៃការវិភាគចីរភាពបំណុលដោយប្រយ័ត្នប្រយែង និង គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ស្ថានភាពបំណុលសាធារណៈកម្ពុជាបច្ចុប្បន្នមាន “ចីរភាព” និង “ហានិភ័យកម្រិតទាប”។ លទ្ធផលនេះ ក៏ត្រូវបានវាយតម្លៃនិងទទួលស្គាល់ ដោយស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិធំៗ ដូចជា៖ មូលនិធិរូបិយវត្ថុ អន្តរជាតិ, ធនាគារពិភពលោក, និងធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ជាដើម។ ជាក់ស្តែង ពិន្ទុនៃការវាយតម្លៃសូចនាករ គោលនយោបាយបំណុលរបស់កម្ពុជា រៀបចំដោយធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី បានកើនពី ៤,០ ពិន្ទុ នៅឆ្នាំ២០១០ ទៅ ៤,៥ ពិន្ទុ នៅឆ្នាំ២០១១ និង ៥,០ ពិន្ទុ ចាប់ពីឆ្នាំ២០១២ ដល់ឆ្នាំ២០១៤ ធៀបនឹងពិន្ទុអតិបរមា ៦,០។ សមិទ្ធផលទាំងនេះ ជាសក្ខីភាពបង្ហាញថា រាជរដ្ឋាភិបាលបាននិងកំពុងដើរនៅលើផ្លូវដ៏ត្រឹមត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រង បំណុលសាធារណៈ ប្រកបដោយចីរភាព។

ទន្ទឹមនឹងសមិទ្ធផលដែលសម្រេចបានទាំងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនៅតែពិនិត្យឃើញនូវបញ្ហាប្រឈមធំៗ មួយចំនួន ដែលកំពុងបន្តជះឥទ្ធិពលលើការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈកម្ពុជា ទាំងក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន និងទាំង ក្នុងពេលអនាគត។

ជាក់ស្តែង នៅពេលដែលសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាកាន់តែអភិវឌ្ឍន៍រីកចម្រើនធំធេង ក្នុងដំណើរចោះដំហាន យ៉ាងស្វាហាប់ ចាកចេញពីឋានៈប្រទេសមានចំណូលទាប ទៅឋានៈប្រទេសមានចំណូលមធ្យមកម្រិតទាប នោះ ហិរញ្ញប្បទានឥតសំណង និងឥណទានដែលមានកម្រិតសម្បទានខ្ពស់សម្រាប់កម្ពុជា នឹងកាន់តែរឹងស្អិត ទៅៗ ដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នឹងផ្លាស់ប្តូរគោលនយោបាយ តាមរយៈការកាត់បន្ថយ ឬលែងផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានឥត សំណងឱ្យកម្ពុជាតែម្តង។ ក្នុងបរិកាណ៍នេះ រាជរដ្ឋាភិបាលចាំបាច់ត្រូវធ្វើពិធីកម្មប្រកបហិរញ្ញប្បទានឱ្យមាន លក្ខណៈទូលំទូលាយជាងមុន ដើម្បីបំពេញតម្រូវការវិនិយោគសាធារណៈសរុបក្នុងវិស័យអាទិភាពរបស់ខ្លួន។

ម្យ៉ាងវិញទៀត ចាប់ពីឆ្នាំ២០១៥ ទៅ អតិរេកចរន្តសម្រាប់ចំណាយគម្រោងវិនិយោគផ្ទាល់នឹង កាន់តែខ្ទេចខ្ទីងទៅៗ ដោយសារចំណាយចរន្តរបស់រដ្ឋនឹងមានការកើនឡើងមួយកម្រិត ក្នុងបរិកាណ៍ដែល រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តអនុវត្តគោលនយោបាយដំឡើងប្រាក់បៀវត្សរ៍ជូនមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល និងកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ ដើម្បីឈានទៅសម្រេចគោលដៅឱ្យបានជាង ១លានរៀល ក្នុងមួយខែ នៅឆ្នាំ២០១៨។ ក្នុងស្ថានភាពនេះ

រាជរដ្ឋាភិបាលចាំបាច់ត្រូវមានភាពហ្មត់ចត់ក្នុងការបន្ត៖ (១) ពង្រឹងការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រកៀរគរចំណូល រយៈពេលមធ្យម ២០១៤-២០១៨; (២) បង្កើនការសន្សំសំចៃខ្ពស់តាមរយៈការធ្វើវិចារណកម្មចំណាយ; (៣) ពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពចំណាយវិនិយោគសាធារណៈ; និង (៤) ពង្រឹងការកៀរគរហិរញ្ញប្បទាន ពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និង ពីប្រភពផ្សេងទៀត សម្រាប់បំពេញតម្រូវការវិនិយោគសាធារណៈសរុប។

ទន្ទឹមនេះដែរ បំណុលចាស់ ឬបំណុលជាមរតក ក៏នៅតែជាបញ្ហាប្រឈមដែលរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវ ខិតខំដោះស្រាយឱ្យបានជ្រះស្រឡះ ដើម្បីបើកផ្លូវឱ្យមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការស៊ីជម្រៅពេញលេញលើគ្រប់ វិស័យ ជាមួយដៃគូពាក់ព័ន្ធទាំងនោះ។ បើទោះបីយ៉ាងនេះក្តី ការដោះស្រាយត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្ន និងមិន ត្រូវធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ចីរភាពបំណុលសាធារណៈរបស់កម្ពុជាឡើយ។

ការកត់ត្រាទិន្នន័យកាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុឱ្យមានលក្ខណៈប្រមូលផ្តុំ និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយក៏ នៅតែជាបញ្ហាចោទនៅឡើយ សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ជាពិសេស ទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធនឹងការធានា ក្រោមក្របខ័ណ្ឌនៃការអនុវត្តគម្រោងវិនិយោគតាមយន្តការ PPP/BOT ក្នុងវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត ដូចជា៖ ផ្លូវថ្នល់, ស្ពាន, ផ្លូវដែក, អាកាសយានដ្ឋាន, កំពង់ផែ។ ដែលទាមទារឱ្យមានកិច្ចសហការខ្ពស់ពី ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនៃរាជរដ្ឋាភិបាល។ ទន្ទឹមនេះ បំណុលរបស់សហគ្រាសសាធារណៈ (SOEs) ក៏ពុំទាន់ ត្រូវបានសិក្សាឱ្យស៊ីជម្រៅនៅឡើយ ហើយដែលបំណុលនេះនឹងក្លាយជាបំណុលសាធារណៈរបស់រដ្ឋ ប្រសិនបើ សហគ្រាសសាធារណៈណាមួយមិនអាចមានលទ្ធភាពសងគេបាន។

ធនធានមនុស្សក្នុងកិច្ចការគ្រប់គ្រងបំណុល នៅពុំទាន់អាចឆ្លើយតបបានតាមតម្រូវការការងារ បច្ចុប្បន្ន ក៏ដូចជាទៅអនាគតនៅឡើយ ដែលកត្តានេះ ទាមទារឱ្យក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវ៖ ១) ជ្រើសរើស មន្ត្រីថ្មីដែលមានសមត្ថភាពបន្ថែម, ២) បន្តពង្រឹងការបណ្តុះបណ្តាលលើការងារវិភាគ និងការងារជំនាញ ពាក់ព័ន្ធ, និង ៣) ចាត់វិធានការចាំបាច់នានាដើម្បីរក្សាទុកមន្ត្រីដែលមានសមត្ថភាព និងឆន្ទៈវិជ្ជាជីវៈខ្ពស់ តាមរយៈការពិនិត្យឡើងវិញលើប្រព័ន្ធផ្តល់ការលើកទឹកចិត្ត។

ក្នុងបរិការណ៍ខាងលើ ដើម្បីបន្តរក្សាចីរភាពបំណុលសាធារណៈ និងកម្រិតហានិភ័យបំណុលឱ្យនៅ ទាប សំដៅរួមចំណែកក្នុងការជំរុញចីរភាពកំណើនសេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលវែង និងលើកស្ទួយកម្រិតជីវភាព ប្រជាជន រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចដាក់ចេញនូវវិធានការគោលនយោបាយចំនួន ០៩ ចំណុច សម្រាប់ការ គ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈឆ្នាំ២០១៥-២០១៨ ដូចខាងក្រោម៖

១- កំណត់ទំហំនៃការខ្ចីថ្មីបន្ថែមក្នុងរង្វង់ ៦០០ លានអេសដេអ៊ែរ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៥ និងក្នុងរង្វង់ពី ៧០០ លាន ទៅ ៨០០ លានអេសដេអ៊ែរ ក្នុងមួយឆ្នាំ សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៦-២០១៨ ទៅតាមបរិការណ៍នៃ គោលនយោបាយថវិកា និងវិវឌ្ឍនាការម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចជាក់ស្តែងរបស់កម្ពុជា។

សម្រាប់ឆ្នាំ ២០១៥- ២០១៨ ជារួម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងមិនបោះផ្សាយមូលបត្ររដ្ឋ ឬសញ្ញាប័ណ្ណរដ្ឋ អធិបតេយ្យដែលជាឧបករណ៍បំណុលថ្មីទេ តែក៏អាចធ្វើការសាកល្បងប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ថ្មីនេះនៅពេលណា មួយ សម្រាប់ជាការចាប់ផ្តើមនៃទីផ្សារបំណុល (មូលបត្ររដ្ឋ) និងអាចជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ឱ្យមានការបោះផ្សាយ មូលបត្រឯកជន។

២- ប្រើប្រាស់ឥណទានសម្បទានសម្រាប់វិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត ដែលមានប្រសិទ្ធភាព សេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ និងវិស័យបង្កើនផលិតភាពផលិតកម្ម សំដៅទ្រទ្រង់ចីរភាពកំណើនរយៈពេលវែង ដូចជា៖ ផ្លូវ

ថ្នល់, ស្ពាន, ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព, អគ្គិសនី, កំពង់ផែ, ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតនៅទីប្រជុំជន, ស្ថានីយ៍សម្អាតទឹក កខ្វក់, និងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់ជំរុញការអភិវឌ្ឍវិស័យឧស្សាហកម្ម ជាដើម។

៣- បន្តពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពចំណាយវិនិយោគសាធារណៈ ទាំងក្នុងក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទានដោយថវិកា ជាតិ, ក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទានដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍, និងទាំងក្នុងក្របខ័ណ្ឌវិនិយោគសាធារណៈតាមយន្តការ ភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន (PPP)។ ក្នុងន័យនេះ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវចាត់ចែង៖ (១) រៀបចំក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយរួមសម្រាប់គ្រប់គ្រងចំណាយវិនិយោគសាធារណៈ ប្រកបដោយភាពគ្រប់ ជ្រុងជ្រោយ និងប្រទាក់ក្រឡា ដោយត្រូវគ្របដណ្តប់ទាំងគម្រោងវិនិយោគផ្ទាល់ដោយថវិកាជាតិ, គម្រោង វិនិយោគហិរញ្ញប្បទានដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍, និងទាំងគម្រោងវិនិយោគតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិង ឯកជន (PPP); និង (២) បន្តពង្រឹងនីតិវិធីប្រតិបត្តិការ និងគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់គ្រប់គ្រងនិងអនុវត្ត គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ សំដៅធានាបង្កើនប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធភាព, តម្លាភាព, និងគណនេយ្យភាពនៃ ចំណាយវិនិយោគសាធារណៈ។

៤- បន្តទទួលយកតែឥណទានដែលមានកម្រិតសម្បទាន ឬលក្ខខណ្ឌអនុគ្រោះខ្ពស់។

៥- បន្តអនុវត្តគោលនយោបាយ និងកម្មវិធីកែទម្រង់ក្នុងវិស័យសំខាន់ៗ សំដៅសម្រេចបាននូវចីរភាព កំណើនសេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលមធ្យម ក្នុងរង្វង់ ៧ ភាគរយ និងកំណើនចំណូលថវិកាជាតិ ក្នុងរង្វង់ជាមធ្យម ០,៥ ពិន្ទុភាគរយ នៃ ផលស ក្នុងមួយឆ្នាំ។

៦- បន្តអនុវត្តគោលការណ៍មជ្ឈការណ៍នៃការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ដែលតាមនេះ "មានតែ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុតែមួយគត់ ក្រោមការប្រទានសិទ្ធិពីនាយករដ្ឋមន្ត្រី ដែលមានសិទ្ធិក្នុងការខ្ចី ប្រាក់ពីគេ, ការបោះផ្សាយមូលបត្ររដ្ឋ, ការបោះផ្សាយសញ្ញាប័ណ្ណរដ្ឋអធិបតេយ្យ, ការវិនិយោគ, ការធានានិង ការសន្យាផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុនានា, ការឱ្យប្រាក់គេខ្ចី ទាំងក្នុងនិងក្រៅប្រទេស, និងការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធបំណុល សាធារណៈឡើងវិញ។ គ្មានរដ្ឋមន្ត្រីដទៃណាទៀត ប្រធានស្ថាប័ន ប្រធានអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ប្រធានសហគ្រាសសាធារណៈ អភិបាលនៃរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬមន្ត្រីសាធារណៈណាមួយ មានសិទ្ធិក្នុង ការខ្ចីប្រាក់ពីគេ, ឱ្យប្រាក់គេខ្ចី, ចេញលិខិតធានា, ឬ ក៏ធ្វើទង្វើណាផ្សេងៗទៀតដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោល ដែលអាចនាំឱ្យកើតមាននូវបំណុល ឬ បន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុផ្សេងទៀត ដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលដល់ព្រះរាជា- ណាចក្រកម្ពុជាបានទេ។"

៧- បន្តពង្រឹងការកៀរគរហិរញ្ញប្បទានឥតសំណង និងហិរញ្ញប្បទានពីប្រភពផ្សេងទៀត សម្រាប់បំពេញ តម្រូវការវិនិយោគសាធារណៈសរុប។ ជាមួយគ្នានេះ ត្រូវរក្សាភាពទន់ភ្លន់ក្នុងការប្រើប្រាស់ឥណទានដែលមាន កម្រិតសម្បទានខ្ពស់ សម្រាប់ហិរញ្ញប្បទានគម្រោងក្នុងវិស័យសង្គមកិច្ច ក្នុងគោលដៅទាក់ទាញ និងកៀរគរ ហិរញ្ញប្បទានឥតសំណង ដើម្បីបំពេញតម្រូវការហិរញ្ញប្បទានគម្រោងសរុប និងជួយសម្រាលបន្ទុកសេវាបំណុល។

ទន្ទឹមនេះ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវដឹកនាំក្នុងការសិក្សារៀបចំបង្កើតក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត សម្រាប់គ្រប់គ្រងគម្រោងតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និងឯកជន (PPP) ក្នុងវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ រូបវន្តនានា ដែលអាចទាក់ទាញការចូលរួមពីវិស័យឯកជន ឱ្យបានឆាប់បំផុត។

៨- បន្តពង្រឹងការតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យលើហានិភ័យបំណុលពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេស ហានិភ័យនៃ កាតព្វកិច្ចបំណុលជាយថាហេតុ ដែលអាចកើតចេញ ពីការធានារបស់រដ្ឋលើគម្រោងភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋ និង

ឯកជន (PPP) និង ពីវិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចដាក់ចេញនូវវិធានការ គន្លឹះបន្ថែម ដូចខាងក្រោម៖

- ធានាទូទាត់គម្រោងវិនិយោគតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន (PPP) ត្រឹមកម្រិតដែល ស្ថានភាពថវិកា និងសេដ្ឋកិច្ច អាចទ្រាំទ្របាន។ ទន្ទឹមនេះ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវបន្ត ខិតខំរៀបចំគោលនយោបាយស្តីពីការធានារបស់រដ្ឋ ដើម្បីដាក់ឱ្យអនុវត្តក្នុងពេលដ៏ខ្លីខាងមុខ។
- បង្កើតមូលនិធិបម្រុង (Contingency Fund) សម្រាប់គ្រៀមដោះស្រាយការធានាទូទាត់របស់រដ្ឋ លើគម្រោងវិនិយោគតាមយន្តការភាពជាដៃគូរវាងរដ្ឋនិងឯកជន (PPP)។
- ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវសិក្សាគ្រប់ជ្រុងជ្រោយលើហានិភ័យនៃកាតព្វកិច្ចបំណុលដោយថាហេតុ ដែលអាចកើតចេញពីវិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីដាក់ជូនគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងបំណុល សាធារណៈពិភាក្សា និងស្នើវិធានការដោះស្រាយ ក្នុងករណីចាំបាច់។
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវដឹកនាំក្នុងការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយសម្រាប់ ការគ្រប់គ្រងបំណុលរួមរបស់ជាតិទាំងមូល ឱ្យគ្របដណ្តប់ទាំងបំណុលសាធារណៈ និងទាំង បំណុលរបស់វិស័យឯកជន ជាពិសេស បំណុលក្នុងវិស័យធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ទន្ទឹមនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវចូលរួមសហការអនុវត្តតាមវិធានការលម្អិតនីមួយៗ ដែលបាន ដាក់ចេញក្នុងឯកសារគោលនយោបាយស្តីពីការគ្រប់គ្រងហានិភ័យបំណុលសាធារណៈ ២០១៥-២០១៨ ប្រកប ដោយការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ ជៀសវាងភាពចន្លោះប្រហោងដោយថាហេតុដែលនាំឱ្យមានការកើតឡើងនូវ ហានិភ័យធ្ងន់ធ្ងរហួសពីភាពដែលអាចគ្រប់គ្រងបាន។

៩- បន្តពង្រឹងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស និងសមត្ថភាពស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងបំណុល សាធារណៈ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

រាជរដ្ឋាភិបាល នឹងបន្តតាមដានយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់លើដំណើរការនៃការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការ គ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ២០១៥-២០១៨ នេះ ដើម្បីធានាបាននូវប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធភាព, តម្លាភាព, គណនេយ្យភាព, និងចីរភាពនៃការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ដែលជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់ក្នុងការចូលរួម លើកស្ទួយចីរភាពកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ក្នុងរយៈពេលវែង និងការទ្រទ្រង់វិស័យសង្គមកិច្ច ដើម្បីសមធម៌ និង យុត្តិធម៌សង្គម។